

AVIZ
referitor la propunerea legislativă privind modificarea
Legii nr.318/2003, legea energiei electrice

Analizând **propunerea legislativă privind modificarea Legii nr.318/2003, legea energiei electrice**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B367 din 29.06.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Legii energiei electrice nr.318/2003, intervenind asupra art.16 și 18 din această lege, în vederea corelării acestora cu prevederile art.44 din Constituția României, republicată.

Necesitatea reglementării constă în crearea cadrului legal care să asigure posibilitatea acordării unei juste despăgubiri pentru proprietarii de terenuri asupra cărora se vor efectua lucrări de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice și care presupun îngrădirea drepturilor acestora de uz sau servitute, ca atribute ale proprietății.

2. Deși propunerea legislativă realizează o intervenție legislativă asupra Legii energiei electrice nr.318/2003 care, deoarece cuprindea infracțiuni, a fost aprobată ca lege organică, având în vedere obiectul măsurilor propuse, proiectul face parte din categoria legilor ordinare.

În acest sens, invocăm jurisprudența Curții Constituționale care, prin Decizia nr.76/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.251 din 15 aprilie 2002, statuează că domeniile rezervate reglementării prin legi organice fiind limitativ prevăzute de Constituție, sunt de strictă interpretare și, ca atare, chiar dacă o lege a fost adoptată ca lege organică, dacă dispozițiile introduse ulterior nu intră în sfera de reglementare a legilor organice potrivit Constituției, aceasta nu poate extinde domeniile rezervate legii organice.

În aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Cu privire la susținerea de fond privind necesitatea corelării celor două articole precizate cu prevederile art.44 din Constituția României, republicată, invocată în Expunerea de motive, constatăm că ea nu este întemeiată, Curtea Constituțională pronunțându-se în mai multe ocazii cu privire la aceasta.

În acest sens, prin Decizia nr.72 din 26 februarie 2004 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.249 din 22 martie 2004 a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.16 alin.(4) din Legea energiei electrice nr.318/2003, cu o amplă motivare din care se rețin următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art.16 alin.(4) din Legea energiei electrice nr.318/2003 instituie o **sarcină gratuită** care grevează proprietățile afectate de capacități energetice pe toată durata existenței acestora. Această sarcină constă în obligația deținătorilor cu orice titlu a acestor terenuri de a permite intervenția titularilor de licență pentru retehnologizări, reparații, revizii sau remedierea avariilor, în baza drepturilor de uz și servitute a acestora din urmă asupra proprietăților respective. Aceste drepturi, stabilite potrivit art.16 alin.(2) lit.a)-e) au ca obiect **utilitatea publică, au caracter legal** și se exercită pe toată durata existenței capacității energetice sau temporar, cu ocazia lucrărilor de intervenție.

Curtea constată că, în argumentarea criticii sale, autorii excepției pleacă de la o premisă greșită constând în **absolutizarea exercitiului prerogativelor** dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art.44 alin.(1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „*conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”, ca și de acelea ale art.136 alin.(5) care consacră caracterul inviolabil al proprietății private „în condițiile legii organice”.

Potrivit acestor dispoziții legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel **niște limitări rezonabile** în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Sub acest aspect Curtea constată, prin reglementarea dedusă controlului, că legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Chiar dacă prin instituirea drepturilor de uz și servitute titularul dreptului de proprietate **suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului său**, având în vedere că pe această cale se asigură valorificarea fondului energetic - bun public de interes național - reglementarea legală în sine nu relevă nici o contradicție cu art.44 alin.(3) din Constituție **referitor la expropriere**. Astfel exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, **cu titlu gratuit** pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de **o parte din veniturile imobiliare**, nu se traduce într-o expropriere formală și nici într-o expropriere de fapt, ci duce la **un control** al folosirii bunurilor, ceea ce nu contravine art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private”.

Sunt citate în continuare două hotărâri ale Curții Europene ale Drepturilor Omului în această materie.

În continuare se pot menționa și alte decizii în același sens privind același articol din Legea nr.318/2003, cum ar fi de exemplu, Decizia nr.41 din 27 ianuarie 2005 publicată în Monitorul Oficial al României nr.168 din 25 februarie 2005.

În consecință, schimbarea politicii legislative „prin acordarea unei despăgubiri” nu se poate motiva prin neconstituționalitate ci pe motive de oportunitate, măsură asupra căreia Consiliul Legislativ nu are competența legală a se pronunța.

În ceea ce privește caracterul de „despăgubire prealabilă”, așa cum se propune a fi modificat art.16 alin.(4), sugerăm revederea acestui concept, întrucât cuantificarea acesteia nu se poate face prealabil, necunoscându-se durata în care acționează exercitarea dreptului de uz și servitute.

Referirea din fraza finală cu privire la cuantumul despăgubirilor nu este edificatoare, întrucât, poate fi interpretată ca aplicându-se numai în cazul „despăgubirilor cuvenite pentru pagubele aduse proprietarilor din vecinătatea capacităților energetice”.

4. Cu privire la modificarea alin.(5) al art.18, de asemenea, nu se pot ridica probleme de constituționalitate, excepția de neconstituționalitate a art.18 fiind respinsă prin Decizia Curții Constituționale nr.167 din 1 aprilie 2004 publicată în Monitorul

Oficial nr.438 din 17 mai 2004, reluată și în Decizia nr.203 din 29 aprilie 2004 publicată în Monitorul Oficial nr.549 din 21 iunie 2004 la a căror motivare facem trimitere.

Prin urmare, și aceasta reprezintă o opțiune de oportunitate.

5. Ținând seama de faptul că denumirea corectă a titlului legii, precede numărul acesteia, este necesară reformularea titlului, astfel:

„Lege privind modificarea **Legii energiei electrice** nr.318/2003”.

6. Având în vedere că intervențiile legislative propuse asupra actul normativ de bază, sunt doar **de modificare** a acestuia și ținând cont de denumirea corectă a titlului acestui act, este necesară reformularea părții introductive a Articolului unic, astfel:

„Articol unic. - Legea energiei electrice nr.318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 16 iulie 2003, se modifică după cum urmează:”.

7. La **pct.1**, deoarece prin prezenta propunere legislativă se aduc doar modificări actului normativ de bază, care **au fost dispuse în partea introductivă** a articolului unic, textul pct.1 urmează a avea următoarea redactare :

„1. Alineatul (4) al articolului 16 va avea următorul cuprins:”.

Reiterăm observația, în mod corespunzător și pentru partea dispozitivă a **pct.2**.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.

1034/25.07.2006